

Starej Tom už na to neměl, aby se každé pátek vláčel až do údolí k řece, kde měl postavenej srub. Zvláště potom, co si v lednu Ve stráních zlomil nohu. Nebýt hajnýho, kterej šel náhodou kolem, určitě by tam zmrznul. Do té doby, než se mu to stalo, jsem s ním párkrát seděl v hospodě u piva. Nedá se říct, že by byl zrovna moc zábavnej, protože ať se kecalo o voze nebo o koze, vždycky se snažil stočit řeč k trampingu a k těm svejm totemům. Zvlášť těma totemama byl někdy až otravnej. Mohl jsem si přisednout, jenže to se mezi chlapama nedělá.

Těsně před prvním jarním dnem umřela vdova Mráčková. Její domek stál na kraji vesnice hned u lesa a byl malinkatej jako ptačí klíčka. Snad právě proto ho její příbuzní nemohli za žádnou cenu prodat. Ani mě moc nepřekvapilo, že se do něj ještě před létem nastěhoval právě Tom. Zanedlouho po něm se od srubu do předzahrádky přestěhovaly i jeho dva totemy. Kterej den se to stalo už nevím, ale určitě to bylo v noci. Tom musel sehnat partu všehoschopnejch chlápků, aby je vykopali, vynesli z údolí, naložili na nákladák, přivezli před baráček a tam vztyčili. Nikdo z vesnice totiž ty manévry s totemama nezaznamenal.

A najednou nastala válka. Do té světové měla hodně daleko, ale válka to byla. Na obecní úřad k mým rukám začaly docházet anonymy. Někdo z vesnice v nich označoval totemy za černou stavbu a žádal jejich odstranění. Házel jsem ty nepodepsaný dopisy do koše. O prázdninách jako když utne. Důvod byl prostý. Anonym totemy pokácel. Vyptával jsem se u sousedů, ale žádný z nich nic neviděl ani neslyšel. Každý chtěl mít svatej pokoj. Kdo by taky rád chodil po úřadech a tam udával souseda.

Od té události přestal Tom chodit do hospody a na podzim umřel. Pokácený totemy nejspíš za jeho smrt ani nemohly. Jak konstatoval lékař, byl už opravdu starej.

Letos na jaře mi někdo z Tomových příbuzných nechal na úřadě u sekretářky balíček. V papundeklový krabičce byla uložená malá plechovka plná semínek. Podle jejich názvu napsanýho tužkou jsem si myslel, že se jedná o vtip. Stejně mi to ale nedalo.

K Tomovému srubu jsem doběhl doslova s vyplazeným jazykem. Před ním stály dva totemy, nachlup stejný jako ty ve vesnici, než je někdo pokácel.

Souboj

Napsal uživatel Mirek Novák – Kazatel
Sobota, 10 Červenec 2010 12:29

V noci jsem v předzahrádce Tomova domku udělal dva důlky, do každého vložil jedno semínko, zahrnul je hlínou a zalil.

Souboj tak mohl začít. Těch semínek jsem měl ještě osm set šedesát čtyři.

Mirek Novák – Kazatel
Trapsavec 2010